

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความเมตตาครอบโลกธาตุ

ก่อนจึงหัน

วันเสาร์ วันอาทิตย์ วันพระ วันโกน เป็นวันว่างงานยุ่งเหยิงภายนอกเข้าสู่งานภายใน เพื่อหาความสงบเย็นใจ แสวงบุญกุศลด้วยการให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา คือวันเสาร์วันอาทิตย์ วันพระวันโกน นี่เป็นวันสำคัญสำหรับการอบรมจิตใจ นอกนั้นก็ปล่อยให้ยุ่งไปเหมือนโลกทั่วๆ ไป ควรจะมีสามสัปดาห์นี้เป็นวันว่างสำหรับจิตใจ เป็นตัวที่จะสมบรูณ์สมบันในภพชาติปัจจุบันและอนาคต อยู่กับใจทั้งนั้น ถ้าใจไม่ได้รับการอบรมก็เป็นไฟไปเหมือนกัน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความมั่งมีดีจนนะ ขึ้นอยู่กับความมีธรรมในใจหรือมีแต่กิเลสตัวเป็นพื้นเป็นไฟอยู่ในใจ ถ้ากิเลสตัวเป็นพื้นเป็นไฟอยู่ในใจ จะเผาตลอดไม่เลือกชาติชั้นวรรณะ ถ้ามีธรรมอยู่ในใจก็เช่นเดียวกันไม่เลือก อยู่ที่ไหน ผาสูกสบายๆ เย็นใจ นี่สำคัญมากนะ

ความพอดีอยู่กับใจ ถ้าใจไม่มีความพอดี หอะไรมาก็ไม่มีความพอดี มีแต่พื้นแต่ไฟทำให้ติดให้ดิน เหมือนใส่เชื้อเข้าหาไฟ เผาเรื่อยไปเลย นี่สำคัญมากนะ พระพุทธเจ้าท่านจึงสอนลงที่ใจ เอาใจตัวสำคัญนี้ให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ในการประพฤติตัวท่านว่า การทำมาหาเลี้ยงชีพอะไรขึ้นอยู่กับใจที่ได้รับการอบรมเรียบร้อยแล้ว ถ้าใจไม่ได้รับการอบรมไม่เป็นทำทั้งนั้นแหละ

เกิดมาใครจะไม่หาความสุข หาตั้งแต่ความสุข ความทุกข์ไม่มีใครหาแต่เจอกัน ตั้งแต่กองทุกข์ เพราะหาไม่ถูกทาง ว่าหาความสุขมันวิ่งไปตามกิเลสซึ่งเป็นกองทุกข์ เป็นพื้นเป็นไฟไปเสีย มันก็มีแต่ความทุกข์ความทรมาน ถ้าวิ่งตามอรรถตามธรรมแล้ว จะมีความสุข ความเจริญ เย็นใจ

โลกมองไม่เห็นนะใจ โลกมองแต่วัตถุเอามาหลอกกัน วัตถุเต็มบ้านเต็มเมือง การปลูกการสร้างไม่มีกฎมีเกณฑ์ ปลูกสร้างได้ทุกแห่งทุกหน ดินเหนียวดินปนทรายขะรัง ขอให้ได้สร้างออกโชว์เขาก็พอ แล้วไปถามดูชีวิตทีหลังนี่นะ ไปกู้เงินเขามาเท่าไรๆ มันไม่ได้บอกนะที่อยู่จากหลัง นั้นละกองทุกข์มันเผาเจ้าของ ครั้นปลูกขึ้นไปแล้วไม่มีใครเข้าใครซื้อก็มาเข้าเนื้อเจ้าของ เจ้าของเอามาจากไหน เอามาจากธนาคาร นั้นละไปติดหนี้ติดสินอยู่นั้นติดแจอยู่นั้น นี่เพราะใจไม่รู้จักประมาณ

อยู่ไหนอยู่ได้อย่างไป อย่าพากันเป็นบ้าด้านวัตถุนักหนานะ วัตถุทำโลกให้เดือดร้อนมาตลอดเวลา ถ้าธรรมะแล้วยอมรู้จักประมาณ ที่อยู่ที่กินที่หลับที่นอนพออยู่พอเป็นพอไป ขอให้ใจมีความสุขด้วยธรรมแล้วสบายนะ สบายๆ เมื่อวานนี้ก็ขนาบ

ธรรมลี ธรรมลีมาหรือเปล่าไม่รู้ ว่าเขามาขออนุญาตสร้างกุฏิหลังหนึ่ง ตัวเองสร้างอยู่ในวัดนี้ที่หลังไม่รู้นะ ธรรมลีนั้นแหละ ไม่ได้บอกนะ โขมยสร้างอยู่ตามนั้น แล้วเมื่อวานนี้เหาะๆ มา ว่าโยมเขามีศรัทธาอยากสร้างกุฏิสักหลัง สร้างหาอะไร ดีหน้าผากเอา ตัวมาขออนุญาตนี้สร้างมากี่หลังไม่เห็นขออนุญาตวะ ว่าอย่างนี้แหละ อย่างมาอยู่นะ

ศาสนาไม่ได้อยู่กับวัตถุ อยู่กับหัวใจของคนต่างหาก พระพุทธเจ้าสอนธรรมสอนด้วยนามธรรม เรื่องศีลเรื่องธรรม ความผิดถูกตีชั่วให้ระมัดระวัง ท่านไม่ได้สอนด้านวัตถุ แต่กิเลสมันไปทางวัตถุ ขอให้ว่ามั่งว่ามีอะไรๆ ก็ตาม เจ้าของจะจมจะตายไปก็ตาม ขอให้ว่ามี นั่นกิเลสมันหลอกคน

การปรับปรุงจิตใจนี้เป็นพุทธศาสนา เรียกว่าชั้นเอก ไม่มีใครมาสอนให้ปรับปรุงจิตใจ ตัวสำคัญที่จะปฏิบัติต่อหน้าที่การงานอะไรเพื่อความเป็นอยู่ปุวยผาสุกร่มเย็นมีขอบมีเขต อยู่ที่จิตนี้ทั้งนั้น เอากิเลสตัณหาใส่เข้าไปแล้วไม่มีประมาณ ปลุกลทำไรก็ไม่พอๆ เต็มไปหมด แล้วมีตั้งแต่กองทุกข์เต็มบ้านเต็มเมือง ใครที่มีวัตถุสิ่งก่อสร้างมาก ๆ มีเงินมีทองมาก เอาความสุขมาอดธรรมเสียหน่อยนะ ธรรมะหลงตาบ้วจะออกทันทีเลย เอาวัตถุมาอดธรรม ธรรมอยู่ในหัวใจของเรา ไหนนะเราจะว่างั้นเลย เอามาๆ ฟาดให้มันขาดสะบั้นลงทะเลหลวง

อะไรจะเลิศยิ่งกว่าธรรม จำอยู่ตลอดเวลา ไม่งั้นจะเรียกว่าโลกุตระธรรมหรือธรรมเหนือโลกหรือ ให้สัมผัสเข้าที่ใจบ้างซิ อะไรยุบยอบไปหมดนะเรื่องกิเลส ถ้างได้ธรรมสอดแทรกเข้าไปภายในจิตใจ ความรู้จักประมาณ ความพอดีพอดี จะมีทันที ถ้ามีแต่กิเลสไม่มีใครพอดี เศรษฐีก็จมไปด้วยกองทุกข์เหมือนกันหมดกับคนทุกข์คนจน เพราะไม่มีธรรมในใจ เอากิเลสพาให้เป็นความสุข สร้างความสุขไม่มีทาง อย่าพากันเป็นบ้าเกินไป

จึงได้พูดซัดๆ ละชีว่า เอาๆ ความสุขไหนมาอดธรรม หลวงตาจะออกทันทีเลย รับกันให้กิเลสมันพังลงทะเลโน้น นี่เห็นไหมจำอยู่ในหัวใจนี้ พระพุทธเจ้าสอนธรรมเอาจากนี้ไปสอนธรรม บรมสุขอยู่ที่ไหน อยู่ที่หัวใจพระพุทธเจ้า หัวใจของสาวก ที่ชำระด้วยดีแล้วไม่มีอะไรเสมอเหมือนในโลกนี้ ท่านสอนลงจุดนี้ให้พากันดูบ้างซิ ไปหาตะครุบเรื่องฟืนเรื่องไฟ อันนั้นไม่พออันนี้ไม่พอ อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดี ตัวเลวจะเอาอะไรมาดี ถ้าตัวดีแล้วอะไรดีหมดนั่นแหละ ตัวสำคัญอยู่ที่หัวใจมนุษย์ หัวใจมนุษย์ไม่มีธรรมนี้ตัวเทวทัต ตัวก่อกวนตัวเองแล้วก่อกวนบ้านเมืองให้ได้รับความทุกข์ความลำบาก พากันจำเอานะ

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้ามาสู่ศีลสู่ธรรมเราก็พลอยชุ่มเย็นใจไปด้วย วังตั้งแต่เรื่องของกิเลสตัณหาที่มันฟังไม่ได้ดูไม่ได้นะ หากจุดหมายปลายทางที่ว่า

ความสุขนั้นอยู่ที่ไหนไม่มี แต่ต่างคนต่างวิ่งหากัน ถ้ามีอรรถมีธรรมถึงไม่วิ่งก็มีอยู่ในใจ
ฐานะสูงต่ำไม่สำคัญ สำคัญที่ใจเป็นผู้รับรองความสุขความทุกข์ ความผิดถูกชั่วดีอยู่ที่ใจ
ปรับปรุงใจให้ดีจะมีความสุขความเจริญ พวกกันจำเอา ที่นี้ให้พร

ได้ยินใหม่ละเอาความสุขจากกิเลสมาอดธรรม หลวงตาจะออกรับทันที เอ้า มา
ว่างั้นเลย ฟาดให้มันพังลงทะเล มันจำครอบโลกธาตุอยู่นี้ไม่เห็นเหอ ตาบอดเหอ
อยากว่าอย่างนั้น พวกกันปฏิบัติถ้าอยากรู้อยากเห็น ธรรมพระพุทเจ้าของจริงล้วนๆ
สอนแต่สิ่งที่จริง สิ่งไม่มีไม่สอน

หลังจ้งหัน

(หาดใหญ่โดนระเบิดเครื่องมือแพทย์คะหลวงตา เลยจะมาขอเครื่องมือผ่าตัด
ประสาทตา เครื่องมือผ่าตัดสลายต่อกระดูก และกล้องขยายสำหรับการผ่าตัดทางจักษุ
กรรม รวมสามเครื่อง ๙ ล้าน เป็นโรงพยาบาลศูนย์หาดใหญ่เจ้าคะ) โห้ เรื่องจนจน
เดี๋ยวนี้ไม่มี แต่น้ำใจมีจะให้ เอ้าให้เลย (สาธุ)

(โยมถวายทอง ๒ บาท) ทองมาเรื่อยๆวันนี้ก็มา ทองนี้จะเข้าคลังหลวงหัวใจ
ของชาติไทยเรา ไม่หยุดแหละ ขอเรื่อยไปทอง ขอส่วนใหญ่แล้วก็คือกินหัวกินตัว
เดี๋ยวนี้กำลังตามกินหาง เป็นประเภทน้ำไหลซึม ก็ได้หลายร้อยกิโลแล้ว ตั้งแต่ ๑๑ ตัน
มาแล้วก็ได้ตั้ง ๓๖๐ กิโล ตั้งแต่ที่เรามอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลครึ่ง นี้
มอบเรียบร้อยแล้ว ที่นี้ประเภทสุดท้ายนี้เรียกว่าหาง เอาเป็นประเภทน้ำไหลซึมก็ได้ตั้ง
๓๖๐ กิโล เราไม่ปล่อย จะพยายาม เมื่อเรามีชีวิตพอที่จะนำบรรดาพี่น้องทั้งหลายได้
เราก็นำอย่างนี้แหละ เพื่อให้ชาติไทยของเรามีความแน่นหนามั่นคง ทองคำเป็นอันดับ
หนึ่ง ถ้าทองคำมีมากในประเทศใดประเทศนั้นแข็ง ถ้าทองคำอ่อน อ่อนไปหมด เราจึง
พยายาม

นี่ก็ได้ตั้ง ๑๑ ตันแล้วตั้งแต่ช่วยชาติมานี้ รวมแล้วเป็น ๑๑ ตัน ๓๖๐ กิโล แล้ว
ยังจะได้ต่อไปอีกถ้าเรายังไม่ตาย เราพยายามที่สุดกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย สำหรับเรา
เองเราพูดมาหลายครั้งหลายหน จนเบื่อจะพูดและเบื่อจะฟังสำหรับผู้ฟังที่ดี บอกว่าเรา
พอทุกอย่างแล้ว เราขอพี่น้องทั้งหลายนี้ขอด้วยความพอ ไม่ได้ขอด้วยความหิวโหยโหย
แรงนะ เราขอด้วยความพอ เราพอแล้ว แต่พี่น้องชาวไทยยังบกพร่องมาก เราขอเพื่อพี่
น้องชาวไทยเรา ทองคำจึงเป็นอันดับหนึ่ง ให้ได้ทองคำ

เราขอพี่น้องทั้งหลายเราไม่ได้ขอด้วยความหิวโหย เราขอด้วยความพอแล้วใน
หัวใจของเรา เปิดโล่งหมดเลยสามโลกธาตุ สมมุติทั้งหมดที่โลกวุ่นวายอยู่เวลานี้ก็คือ
สมมุติ ความวุ่นวายก็นำมาซึ่งความทุกข์ โลกจึงเป็นทุกข์มากเพราะความวุ่นวายมาก
เราปล่อยหมด เราขอพี่น้องทั้งหลายก็จริง แต่ขอด้วยความพอ เราไม่ได้ขอด้วยความ

หิวโหย ทุกอย่างพองหมด หัวใจพองแล้วอยู่ที่ไหนสบายหมดๆ คือพองอยู่กับนี้ แล้วพอนี้ เป็นพองที่เลิศเลอเสียด้วย ไม่ใช่พองธรรมดา ท่านทั้งหลายว่าหลวงตามาอวดท่านทั้งหลายหรือ

ผู้จนจนจะตาย ผู้มีมีจนล้นฟ้า ในธรรมทั้งหลายพระพุทธเจ้า-สาวกท่านมีจนล้นฟ้าล้นมหาสมุทร ล้นสมมุตินิยมทั้งหลายไปหมด นั่นท่านล้น ท่านสอนเราด้วยความเมตตา อันนี้ที่ว่ามาขอพี่น้องทั้งหลายเราขอด้วยความพองของเรา บรรดาพี่น้องทั้งหลายยังบกพร่องมากทีเดียว เราขอเพื่อพี่น้องทั้งหลาย เราไม่บกพร่อง พอ อยู่ทุกอิริยาบถทุกลมหายใจของเราด้วยความพอง พอตลอด แต่ยังอุตสาหะพยายามบิ๊กบิ้นเพื่อพี่น้องทั้งหลายอยู่นั้นแหละ จึงขอให้กันพยายามบิ๊กบิ้นเพื่อชาติของตน

เราอยู่ด้วยได้ส่วนรวม-ความสามัคคี สมบัติกลางเป็นหัวใจของพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากัน ให้เสาะแสวงหาเข้ามาสู่สมบัติกลาง เช่นทองคำเป็นต้น นี่คือลมหายใจจุดศูนย์กลาง ความแข็งหรือความอ่อนแออยู่ที่ทองคำ ทองคำจึงต้องเป็นอันดับหนึ่ง จากนั้นก็ตามกันมาๆ เมื่อทองคำแข็งเท่าไรทุกอย่างในเมืองไทยจะแข็งตามกันหมดนะ ถ้าทองคำอ่อนเสียอย่างเดียวทุกอย่างก็อ่อนไป จึงให้เข้มข้นในทางนี้ เราพิจารณาเห็นหมดแล้วเรื่องที่ว่าขอพี่น้องทั้งหลาย ทั้งๆ ที่ว่าเราพองแล้ว แล้วทำไมจึงขอยู่ บรรดาพี่น้องทั้งหลายยังไม่พอง ยังอาศัยกันตลอดไป

เราพองแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างพองในหัวใจ เปิดหมด ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง เหลือแต่ความเมตตาเข้าแทนที่เท่านั้น ความเมตตานี้ครอบโลกธาตุ มีเท่าไรเป็นหมด ทางขอขอเรื่อย ทางพองพองเรื่อย ทางให้ให้ไม่ถอย ฟังซินะ เราทำอยู่อย่างนี้กับพี่น้องทั้งหลายทุกวันนี้ ทำอย่างนี้ มีเท่าไรหมด หัวใจสำคัญมากนะ พอหัวใจมีธรรมเข้าเป็นที่อยู่ที่อาศัยเหมือนเรามีดีกรรมบ้านช่องสมบัติเงินทองอยู่ในบ้านในเรือนของเรา เราก็เย็นใจอาศัยสิ่งเหล่านั้นอยู่

พอสิ่งเหล่านั้นเคลื่อนใจเราก็คือเคลื่อน อันนั้นบกบางไปเสียไปหายไปใจเราเป็นทุกข์ มีต่างกันอันนี้ แต่ใจที่มีธรรมแล้วไม่เอนไม่เอียง อะไรวะ จะมีก็มี จะขาดไปก็ขาดโลกอนิจจัง เรียนรู้แล้วโดยลำดับ จนกระทั่งถึงว่าปล่อยหมด ทีนี้อะไรจะพังก็พัง แม้ที่สุดร่างกายของเราจะพัง เอา พัง นั้น อย่างที่เราอยู่ทุกวันนี้เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า เราก็บอกตามความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า แต่หัวใจของเราไม่เคยมาเกี่ยวกับความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า เพราะอันนี้เป็นกฎอนิจจัง หัวใจนั้นไม่ใช่กฎอนิจจัง นอกเหนือหมดแล้ว หลุดพ้นไปหมดแล้ว จึงไม่มีอะไร

มีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องต้องเยียวรักษา เจ็บท้องปวดศีรษะ เอา รักษาไป รักษาไปๆ แก้ไป อันไหนพองแก้ได้แก้ไป มันหมดทางที่จะแก้ไม่มีอะไรที่จะแก้แล้ว

ติดฝั่ง สลัดบ๊าะเดียวไปเลย สมมุติหมดจากความรับผิดชอบของใจที่บริสุทธิ์เสียอย่างเดียว นั่นละท่านเรียกว่าอนุปาติเสสนิพพาน คำว่าอนุปาติเสสนิพพาน คือสิ้นกิเลสแล้ว บรรดาพระอรหันต์ แต่ยังมีความรับผิดชอบในสมมุติมีขันธเป็นต้น ต้องเกี่ยวข้องกันอยู่ ที่นี้พอขันธหมดสภาพแล้ว อย่างไรก็แก้ไขไม่ตก แล้วก็ปล่อยปู้บเดียวเลย นี่เป็นอนุปาติเสสนิพพานล้วน ๆ เลย จิตของท่านที่ปล่อยท่านปล่อยอย่างนั้นนะ บรมสุขอยู่กับจิตที่ปล่อยโดยสิ้นเชิง บรรดาสมมุติทั้งหลายไม่มีเหลือในจิตเลย นี่เรียกว่าจิตที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ พอล้วน ๆ

อย่างที่ว่าขอพี่น้องทั้งหลายก็ขอ แต่เราพอ ก็บอกจริง ๆ อย่างนี้ เราไม่มีอะไรบกพร่องในหัวใจ ยืนเดินนั่งนอนอะไรพอมหมด พอในหัวใจเสียอย่างเดียวไม่มีปัญหาอะไร อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดีเป็นเรื่องกิเลสต่างหาก เรื่องธรรมพอมหมด อยู่ที่ไหนสบายหมด ผ้าขี้ริ้วสบงขี้ริ้วอยู่ได้สบาย นั่นละ คือมันพอมอยู่ที่หัวใจ เลิศอยู่ที่หัวใจ สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงเครื่องอาศัยเท่านั้น ก็รู้ที่อยู่ว่าเครื่องอาศัย เขาเป็นอย่างไรก็เกี่ยววาระรักษากันไปปะชุนกันไป เมื่อหมดสภาพแล้วก็ปล่อยไปเลย ให้พากันจำ

จิตพอเสียอย่างเดียวไม่มีเรื่องกองทุกข์ จะอดจะอิมอะไรนี้จิตไม่พาทุกข์เสียอย่างเดียวไม่ทุกข์คนเรา ไร้ทุกข์ก็คือจิตนี้มันก่อ ก่อทุกข์ อะไรเจ็บทองปวดศีรษะเล็กน้อย ๆ นี้โรคของใจขึ้นแล้ว ไม่สบาย ๆ เป็นทุกข์ใจมากยิ่งขึ้นกว่าร่างกาย เพราะฉะนั้นจึงต้องบำบัดรักษาใจให้ดี ถ้าใจดีแล้วสบายไปเลย เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

(ทองคำวันนี้ได้ ๑๗ บาท ๑ สตางค์ครับผม) นั่นวันนี้ก็ได้ตั้ง ๑๗ บาท เออ นั่นของเล่นเมื่อไร เช็คเหล่านี้มาเท่าไร ๆ เข้าธนาคาร พอถึงวันเบิกทางนี้ก็งัดออกมา จัดออกมากกระจายทั่วประเทศ อย่างนั้นละช่วยโลก เพราะฉะนั้นจึงว่าเขาเขียนไว้ เงินวัดป่าบ้านตาดเป็นเงินเพื่อโลกไม่ผิด คือเราไม่มีอะไรเพื่อเรา มีเท่าไรมากน้อยความจำเป็นรออยู่แล้ว พอมาบ๊ีบปัดปู้บ ๆ ช่วยตลอดไปเลย หัวใจพอแล้วความเมตตายังเป็นน้ำล้นฝั่งอีกนะ ความเมตตาที่ล้นฝั่งเลยเชียวนะ ไม่มีประมาณ จึงเรียกว่าล้นฝั่งเมตตา

พากันตั้งใจใส่ศีลใส่ธรรมนะ ท่านทั้งหลายจะมีที่ยึดที่เกาะ อาศัยสิ่งเหล่านี้ไม่ว่าท่านว่าเราไม่มีใครที่จะสมหวังละ ผิดหวังทั้งนั้น นี่เป็นเครื่องอาศัยชั่วคราวเวลา ส่วนธรรมภายในจิตใจคือบุญกุศลที่เราสร้างไว้ติดอยู่กับใจ มันจะจนไปไหนใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันอยู่แล้วนั้นไม่มีจน จะตายก็ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พอพูดอย่างนี้แล้วเราก็ได้ยก เราเคยมาพูดหลายหนแล้ว มีธัมมิกอุบาสกคนหนึ่ง แกเป็นนักภวานานักให้ทาน มีงานการทางไหนนี้ ถึงแกไม่ได้ไปเกี่ยวข้องเขาก็มาเชิญแกไปเป็นประธาน ไปเป็นหัวหน้างาน เพราะแกเป็นคนใจบุญสุนทานอย่างมาก เต็มหมดนะ มีงานที่ไหนต้องมาเชิญแกไปเป็นประธาน ๆ

ที่นี้พอจวนตัวแล้วบอกลูก นั่นเห็นไหม ภาวนาแกก็เป็นด้วยนะ รู้ภายในออก ภายนอกรู้ด้วยนะ ไม่ใช่แต่บุญเต็มหัวใจ แสงสว่างของบุญยังรู้จักตามนิสัยของท่านเอง พอจวนแล้วก็สั่งให้ลูกไปนิมนต์พระมาสวดธรรมให้พ่อฟัง เพื่อรีนเรื่องภายในใจเป็น วาระสุดท้ายที่พ่อจะจากไป นั่นบอกอย่างนี้ ลูกก็ไปนิมนต์พระมา พอนิมนต์พระมาแล้ว พระท่านก็สวดธรรมให้ฟัง นั่นก็เพลินในธรรม จิตก็สงบลง พอสงบลงไปก็ออกรู้อะไร ต่างๆ พวกเทวบุตรเทวดาเต็มท้องฟ้า นี่ความจริงฟังซินะ อุบาสกคนนี้เป็นผู้ต้อนรับ เทวดา

ฟังธรรมอยู่นี้จิตมันคล้อยตามสงบลงไป จิตออกรู้พวกเทวบุตรเทวดา สวรรค์ ๖ ชั้นควรแก่อุบาสกคนนี้ทุกชั้นของสวรรค์ ๖ ชั้น คนนั้นก็เชื่อเชียว รถทิพย์เต็มอยู่บน ท้องฟ้า นี่ละตำรา คนนั้นก็เชื่อเชียวให้ไปสวรรค์ชั้นของเขาๆ เรื่อย เชื้อเชียวๆ ๖ ชั้นมา ทุกชั้นเลยรถทิพย์ จะไปค้นไหนควรทั้งนั้นในสวรรค์ ๖ ชั้นนั้น ทางนี้ก็เลยหลุดปาก ออกมา เรียกว่าหลุดปาก คือความรู้อันสำคัญนี้ฟุ้งๆ อยู่กับพวกเทวบุตรเทวดา ที่นี้เลย เป็นคำพูดอันหนึ่งหลุดปากออกมา ให้รอก่อนว่านั้นนะ เลยหลุดปากออกมาเป็นคำพูด ภาษาโลกไป ให้รอก่อน หมายความว่า อุบาสกคนนี้บอกให้พวกเทพทั้งหลายรอไว้ก่อน เวลานี้กำลังฟังธรรม จะเป็นอันตรายต่อธรรมว่านั้นความหมาย

บอกว่ารอก่อน พวกทูหนวตาบอดนี่นี้กว่าอุบาสกคนนั้นห้ามไม่ให้สวด พระก็เป็นพระตาบอด คงมีหลวงตาบวอยู่在那นั่นด้วยละท่า พ่อว่าให้รอก่อนพระเลยหยุดสวด มนต์ พอหยุดสวดมนต์แล้วพระก็ออกจากบ้านไป ไปถึงวัดพระพุทเจ้าชนาบเลย อ้าว มาอะไรกัน สวดมนต์ยังไม่เสร็จมาอย่างไร ก็อุบาสกว่าให้หยุด ไม่ได้บอกว่ารอก่อนนะ บอกว่าให้หยุด อุบาสกไม่ได้บอกเธอทั้งหลายนะ บอกพวกเทพทั้งหลายที่เต็มอยู่บน ท้องฟ้า ซึ่งเขาจะเชิญอุบาสกคนนี้ไปสวรรค์ ๖ ชั้น ชั้นใดก็ได้ต่างหากนะ อุบาสกห้าม พวกเทพทั้งหลายต่างหาก ไม่ได้ห้ามพวกเธอทั้งหลายไม่ให้สวด กลับไปเดี๋ยวนี้ว่านั้นนะ ไล่พระกลับคืนมา

ก็พอดีอุบาสกคนนั้นจิตลอยเข้าปั๊บนี้ก็พระหายหน้าไปหมด อ้าว พระคุณเจ้าไป ไหนหมด ก็คุณพ่อบอกให้รอก่อนท่านก็ไปละซิ โอ๊ย พ่อไม่ได้บอกให้พระท่านรอนะ บอกพวกเทพทั้งหลายมันกวน กำลังฟังธรรมเพลินต่างหากนะว่านั้น ไปนิมนต์ท่านมา อีก ลูกก็ไปนิมนต์ พระก็ถูกพระพุทเจ้าชนาบไล่กลับมาสวด พอสวดจบเรียบร้อยแล้ว ได้กาลเวลาแล้วก็ เอาละพ่อจะไปละนะ ไปเลย นั่นเห็นไหมบุญกุศลเป็นอย่างนั้นละ ไป สวรรค์ก็คงเป็นชั้นที่ ๖ เลยละ เพราะ ๖ ชั้น ทุกชั้นมารออยู่เต็มหมดแล้ว ควรแก่ อุบาสกคนนี้ทุกชั้นไป เทวโลกเรียกว่าสวรรค์ ๖ ชั้น นี่ละอำนาจแห่งการกุศลเป็นชั้น ภายในใจมันรู้ที่ มันรู้มันเห็นของมัน ทางนี้ก็เลยเพลิน เลยหลุดปากออกมาให้รอก่อน

บอกเทวดาทั้งหลายรอ พระตาบอดหูหนวกเลยนึกว่าท่านให้หยุดสวดพากันแผ่นเลย ไป
ถึงพระพุทธเจ้าชานาบทกลับมาอีก นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนั้นละแนใจ ภavana เก่งอยู่
อุบาสกคนนี้พร้อมกับบุญกุศลก็สร้างมามากต่อมากแล้ว แล้วการภาวนาก็รู้ เอาละให้
พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz